

РЕШЕНИЕ

№ 3050

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1602** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д. срещу Решение № СОА19-РИ09-27/30.01.2020г. на заместник-кмета на Столична [община].

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно и моли за отмяната му. Мотивира, че то само привидно е благоприятно за него, тъй като на практика не е предоставен достъп до отправените от общинските съветници питання, а само е посочено къде са публикувани отговорите по тях. В този смисъл според оспорващия е налице противоречие между мотивите на акта и неговата разпоредителна част. Изложени са съображения, че търсената информация представлява обществена такава и задълженият субект дължи предоставянето ѝ и то по начина, посочен в заявлението, което ответникът не е сторил. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.К. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде оставена без разглеждане като недопустима поради липса на правен интерес. При условията на евентуалност моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като с оспореното решение ответникът е предоставил търсената от заявителя информация. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че оспорващият претендира разноски, моли те да не бъдат присъждани поради липса на представени доказателства за това, че са сторени.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, в преклузивния 14-дневен срок за обжалване с оглед обстоятелството, че оспореното решение е издадено на 30.01.2020г., а жалбата срещу него е подадена на 10.02.2020г.

Обратно на твърденията на пълномощника на ответника, съдът намира, че жалбата е подадена при наличие на правен интерес, а по същество е основателна.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по

чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите", относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Съгласно чл.38, ал.1 ЗМСМА орган на изпълнителната власт в общината е кметът, следователно ответникът е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. В конкретния случай кметът на Столична община се е възползвал от възможността, предвидена в ал.2 на чл.28 ЗДОИ като със своя Заповед № СОА17-РД09-1027/20.11.2017г., изменена със Заповед № СОА19-РД09-1412/11.10.2019г., е предоставил правомощията за разглеждане и произнасяне по отправени до него заявления за достъп до обществена информация на длъжностни лица в СО, в т.ч. заместник-кметовете, съобразно дейността на поверените им структури. Предвид това не е налице основание за обявяване нищожността на оспорения акт. Същият е постановен в изискуемата писмена форма, но при допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на материалния закон.

Не е спорно между страните, че жалбоподателят е сезирал ответника със заявление, с което е поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация: 1. Отправените до кмета на СО питання от общински съветници; 2. Писмените отговори на кмета на СО по тези питання за периода от 01.01.2017г. до 01.01.2020г.

Като предпочитана форма на предоставяне на достъп заявителят е посочил електронен адрес; в случай, че информацията съдържа лични данни е поискал тя да му бъде предоставена след заличаването им; позовал се е и на надделяващ обществен интерес. В отговор на подаденото заявление е постановено обжалваното решение, с което е предоставен пълен достъп до търсената информация като е посочено, че информацията се предоставя по реда на чл.26, ал.1, т.4, предл. 2-ро ЗДОИ чрез предоставяне на интернет адреса, на който е публикувана информацията.

При извършената служебно проверка от съда на посочения в решението интернет адрес, се установи верността на твърденията на жалбоподателя, че там не се съдържа исканата от него информация, а именно питаннята на общински съветници до кмета на СО и отговорите му по тях, а решенията по дневния ред от заседанията на Столичния общински съвет. Действително част от тях касаят такива питання, но публикуваната информация не съответства на поисканата от заявителя. При това, макар привидно актът да е благоприятен за оспорващия, тъй като с него се нарежда предоставяне на пълен достъп до заявената информация, по същество в решението е обективиран отказ от предоставянето ѝ, предвид което е и налице правен интерес от оспорването. Така обективираният в привидно позитивното решение отказ, съдът намира за незаконосъобразен. Търсената от заявителя информация има характера на обществена такава – пряко свързана с упражняваните от кмета на СО правомощия и функции и съответно той като задължен субект дължи предоставянето ѝ.

По изложените съображения съдът в настоящия му състав намери оспореното решение за незаконосъобразен административен акт – постановен при допуснато съществено процесуално нарушение, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му и като такъв той следва да бъде отменен, а делото изпратено като преписка на ответника за ново произнасяне по заявлението в

съответствие със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разносните по производството, но такива не се претендират, а съдът не може да ги присъди служебно. Съответно при установената основателност на жалбата на ответника разноски не се следват.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ю. Л. Д. Решение № СОА19-РИ09-27/30.01.2020г. на заместник-кмета на Столична [община].

ИЗПРАЩА делото като преписка на заместник-кмета на Столична [община] за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация, в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: